

Dániel könyve – százharminchárom

A prófétai kárpit feltárása: betekintés a 144 000 elpecsételésének idejébe

Jeff Pippenger

2024-03-13

A próféták mind egyetértenek egymással, és mindnyájan inkább a világ végéről tesznek bizonyosságot, mint azokról a napokról, amelyekben éltek. Bizonyágtételüket a száznegyvennégyezer pecsételési idejének prófétai időszakára kell alkalmazni, mert minden látomás hatása ott következik be. Ézsaiás a hatodik fejezetben látomásban betekintést nyerhetett a Szentek Szentjébe, a száznegyvennégyezer pecsételési idejének időszakában, ahol meglátta Isten dicsőségét. Tudjuk, hogy ez 2001. szeptember 11. utáni idő volt, mert a harmadik versben hallotta az angyalokat, amint kijelentették, hogy akkor a föld teljes volt az Ő dicsőségével.

„Amikor Isten Ézsaiást azzal készült elküldeni, hogy üzenetet vigyen népének, előbb megengedte a prófétának, hogy látomásban betekintsen a szentély szentek szentjébe. Hirtelen úgy tűnt, mintha a templom kapuja és a belső kárpit felemelkedett vagy félrevonatott volna, és megadatott neki, hogy betekintsen a szentek szentjébe, oda, ahová még a próféta lába sem léphetett be. Ekkor megjelent előtte Jehova látomása, amint magasan kiemelkedő trónon ül, és dicsőségének uszálya betöltötte a templomot. A trón körül szeráfok álltak, mint a nagy Király őrei, és visszatükrözték az őket körülvevő dicsőséget. Miközben dicsőítő énekük a hódolat mély hangjain zengett, a kapu oszlopai megremegtek, mintha földrengés rázta volna meg őket. Büntől meg nem fertőztetett ajkukkal ezek az angyalok Isten dicséretét zengték. „Szent, szent, szent a Seregek Ura” — kiáltották — „teljes az egész föld az ő dicsőségével.” [Lásd Ézsaiás 6:1–8.]

„A trón körül álló szeráfok olyannyira betelnek áhítatos istenfélelemmel, miközben szemlélik Isten dicsőségét, hogy egyetlen pillantást sem vetnek önmagukra csodálattal. Dicséretük a seregek Uráé. Amint a jövőbe tekintenek, amikor az egész föld betelik az Ő dicsőségével, a diadalmas ének dallamos zengéssel hangzik fel egyiktől a másikig: »Szent, szent, szent a seregek Ura.« Teljesen megalégszenek azzal, hogy Istent dicsőítsék; jelenlétében lakozva, helyeslő mosolya alatt semmi többre nem vágyanak. Az Ő képének hordozásában, akaratának teljesítésében és imádatában érik el legfőbb törekvésüket.” Gospel Workers, 21.

Ézsaiással összhangban Ezékiel próféta is bepillantást nyerhetett a Szentek Szentjébe. Ezékiel látomása az első fejezet első versében kezdődött.

És lőn a harmincadik esztendőben, a negyedik hónapban, a hónap ötödik napján, mikor a foglyok között valék a Kébár folyó mellett, megnyilatkoznak az egek, és isteni látomásokat láték. Ezékiel 1:1.

Látomása fejezeteken át folytatódik, és ugyanannak a látomásnak a folytatása a nyolcadik és kilencedik fejezetben, amely azonosítja a száznegyvennégyezer elpecsételését. Ezt gondos bizonyágtétele alapján tudjuk.

És lőn a hatodik esztendőben, a hatodik hónapban, a hónap ötödik napján, miközben házamban ültem, és Júda vénei előttem ültek, hogy ott rám nehezedett az Úr Isten keze. És láttam, íme, egy alakot, mely tűznek látszott: derekának megjelenésétől lefelé tűz, derekától fölfelé pedig fényességnek látszata, mint a borostyán ragyogása. És kinyújtotta egy kéz formáját, és megragadott fejem hajfűrtjénél; és a lélek felemelt engem a föld és az ég közé, és elvitt engem Isten látomásaiban Jeruzsálembé, a belső kapu bejáratához, amely észak felé néz; ahol a féltékenységet gerjesztő féltékenység bálványának helye volt. És íme, ott volt Izráel Istenének dicsősége, ama látomás szerint, amelyet a síkságon láttam. Ezékiel 8:1–4.

A nyolcadik és kilencedik fejezet látomása, amely azonosítja a két csoportot, amelyek a száznegyvennégyezer elpecsételése során formáltatnak ki, „ama látás szerint” volt, „amelyet” Ezékiel „a síkságon” látott. Az a látomás, amelyet a síkságon látott, a harmadik fejezetben kerül azonosításra.

És ott volt rajtam az Úrnak keze; és ezt mondta nekem: Kelj fel, menj ki a síkságra, és ott szólok veled. Akkor felkeltem, és kimentem a síkságra: és íme, ott állt az Úr dicsősége, olyan dicsőség, mint amelyet a Kébár folyó mellett láttam; és arcra borultam. Ezékiel 3:22, 23.

Ezékiel „a síkságról” szóló látomása olyan volt, mint „az a dicsőség, amelyet” Ezékiel „a Kébár folyó mellett látott”, és ez az első fejezet első versének látomása volt. A kilencedik fejezetben szereplő elpecsételés látomása és „a síkság” látomása egyszerűen a Kébár folyó melletti látomás folytatásai voltak. Ez Isten dicsőségének látomása volt a Szentek Szentjében, a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején, miként Ézsaiás látomása is az volt. Ézsaiás látomása Istennek azt a munkáját azonosította, amelynek során követeket támaszt az elpecsételés idején, Ezékiel pedig a második és harmadik fejezetben ugyanezt a munkát az Ézsaiásénál részletesebben azonosítja, mert bemutat egy követet, akinek üzenetet kell vinnie a laodiceai adventizmushoz; és hogy megértse az üzenetet, amelyet a mellőzött, lázadó néphez kell vinnie, Ezékiel azt a parancsot kapja, hogy egye meg a kis könyvet, amely az angyal kezében volt, amikor Ő 2001. szeptember 11-én alászállt.

És ezt mondta nekem: Embernek fia, edd meg, amit találsz; edd meg ezt a tekerccset, és menj, szólj Izráel házához. Erre megnyitottam számat, és megetette velem azt a tekerccset. És ezt mondta nekem: Embernek fia, tápláld meg hasadat, és töltsd meg beleidet ezzel a tekerccsel, amelyet neked adok. Akkor megettem, és a számban édes volt, mint a méz. És ezt mondta nekem: Embernek fia, eredj, menj Izráel házához, és az én szavaimmal szólj hozzájuk. Mert nem idegen ajkú és nehéz nyelvű néphez küldettek téged, hanem Izráel házához; nem sok idegen ajkú és nehéz nyelvű néphez, akiknek szavait nem értheted. Bizony, ha hozzájuk küldtelek volna téged, hallgattak volna rád. De Izráel háza nem akar majd hallgatni rád, mert rám sem akarnak hallgatni; mert Izráel egész háza keményhomlokú és konok szívű. Íme, oly erőssé tettem arcodat az ő arcukkal szemben, és homlokodat az ő homlokukkal szemben. Mint a kovakőnél is keményebb gyémánttá tettem homlokodat: ne félj tőlük, és ne rettegi tekintetüktől, mert engedetlen ház ők. Ezékiel 3:1–9.

A pogány a Bibliában idegen, és az idegen idegen nyelven beszél. Ezékielt a mai Izrael házához küldték, amely a pecsételés idején az elhanyagolt laodiceai Hetednapi Adventista egyház. A

pecsételések idején a száznegyvennégyezernek szóló üzenet Isten egyházához szól, amely először ítéltetik meg, majd a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény idején a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének második szózata hívja ki Isten pogány nyáját Babilonból. Amikor Ézsaiás a hatodik fejezetben azokat jelképezi, akik elfogadják az elhívást arra, hogy elküldessenek a lázadó házhoz a laodiceai üzenettel, előre figyelmeztetést kap, hogy olyan néphez megy, amely látván nem ismer fel, és hallván nem ért. Ézsaiás feljegyezi éppen azt a tulajdonságot, amelyet Jézus Ézsaiás hatodik fejezetéből idézett, amikor ugyanezt a jellemvonást tulajdonította a szörszálhasogató zsidóknak, akiket Krisztus történelmében félretettek.

Ezékiel a tizenkettedik fejezetben ugyancsak ugyanazt a terminológiát használja, ezáltal a tizenkettedik fejezetet kifejezetten a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejébe helyezi.

És lőn az Úr szava hozzám, mondván: Embernek fia, te lázadó ház közepette lakol, amelynek szemei vannak a látásra, de nem látnak; fülei vannak a hallásra, de nem hallanak; mert lázadó ház ez. Ezékiel 12:1, 2.

Ezékiel tizenkettedik fejezete azonosítja a száznegyvennégyezer elpecsételésének idejét, és közben foglalkozik a hamis késői eső üzenetével, amelyet Efraim részegei kínálnak, akik uralkodnak Jeruzsálem népén — azok a részegek, akik nem tudják olvasni a lepecsételt könyvet. Az ő hamis késői esőre vonatkozó üzenetük azon alapul, hogy Isten Igéjének prófétai látomásait messzire a jövőbe helyezik.

A harmadiktól a tizenötödik versig terjedő szakaszban Ezékiel azt a megbízatást kapja, hogy szemléltesse Isten népének fogságba vitelét Babilonba. A babiloni fogság a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt jelképezi; majd a tizenhatodiktól a huszadik versig azonosítja az éhínséget, amely a városok pusztulását kíséri, s amely a nagy földrengés órájában kezdődik, ami a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény. A vidéki élet előnyei ama válság idején itt vannak ábrázolva, azután pedig a huszonegyedikől a huszonnyolcadik versig azt a szakaszt találjuk, amelyet a millerita történelemben jelenvaló igazságként ismertek fel. E szakaszt szó szerint idézi A nagy küzdelem a könyvben a millerita történelem leírásánál.

És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia, miféle példabeszéd ez, amely nálatok forog Izráel földjén, mondván: Meghosszabbodnak a napok, és minden látomás semmivé lesz? Mondd meg azért nekik: Így szól az Úr Isten: Megszüntetem ezt a példabeszédet, és nem mondják többé ezt példabeszédül Izráelben; hanem mondd nekik: Közel vannak a napok, és minden látomás beteljesedése. Mert nem lesz többé semmi hiábavaló látomás, sem hízalgő jövődőlés Izráel házában. Mert én vagyok az Úr: szólok, és amely ígét szólok, az beteljesedik; nem halasztatik tovább; mert a ti napjaitokban, óh, engedetlen ház, kimondom az ígét, és véghezviszem azt, azt mondja az Úr Isten. És ismét lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia, ímé, Izráel háza ezt mondja: A látomás, amelyet ez lát, sok nap múlva teljesezik be, és távoli időkről prófétál. Azért mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Egyetlen ígém sem halasztatik tovább, hanem amely ígét szóltam, beteljesedik, azt mondja az Úr Isten. Ezékiel 12:21–28.

A hamis késői eső üzenete, amely a száznegyvennégyezer elpecsételéseinek idején hangzik el, azt állítja: „Hosszabbodnak a napok, és elvész minden látomás.” Hiszen vajon nem vallottak-e kudarcot a Július 18., 2020-ra vonatkozó előrejelzésükben azok a hírnökök, akiket Mózes, Illés, Ezékiel, Ésaías és János jelképez? A laodiceai adventista üzenet abban az időben ez: „A látomás, amelyet lát, sok nap múlva teljesedik be, és távoli időkről prófétál.” Abban a történetben nemcsak minden látomás fog beteljesedni, hanem a hírnököknek ezt kell mondania a modern Izráel elveszett házának: „Így szól az Úr Isten”: „Véget vetek” a laodiceai adventizmus hamis „közmondásának”. Mondd meg nekik: „Közel vannak a napok, és minden látomás beteljesedése.” „Nem halasztatik el többé egyetlen ígém sem, hanem amely ígét szoltam, meglesz, ezt mondja az Úr Isten.”

A laodiceai üzenet megköveteli, hogy az üzenet azonosítsa: elközelgettek azok a napok, amikor minden látomás beteljesedik; és ezek a napok az a százhuszonnégyezer elpecsételéseinek napjai. A szakaszban az a lényeges pont, amelyet nem szabad szem elől téveszteni, az, hogy Isten közvetlenül kijelenti: azokban a „napokban”, amelyek az elpecsételés idejének időszakát jelképezik, véget vet Laodicea adventizmusának „hiábavaló látomásának”, „hízelgő jóslásának” és hamisított „példabeszédének”. Isten még a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény előtt véget vet az ő hamis utóeső-üzenetüknek, mert azokban a napokban vet neki véget, amelyekről beszél. Úgy vet neki véget, hogy megerősíti az igaz utóeső-üzenetet, miközben felemeli azokat, akik kiválasztattak arra, hogy a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénytől zászlóul legyenek. Ezek a kiválasztottak a „földrengés” előtt pecsételtetnek el.

A másik mód, amely által véget vet a hamis késői eső üzenetének hiábavaló közmondásának, Isten váratlan és fokozódó ítéleteinek elérkezése, amelyek a sötétség gyermekei számára mindent elsőprő meglepetésként jönnek, ám éppen annak az üzenetnek a részét képezik, amelyet a világosság gyermekei előre hirdetni fognak. Az a történelem, amelybe most belépünk, Isten ítéleteivel készül szembesülni. Ezeket az ítéleteket Isten Igéje ismételten ábrázolja, és a pecsételések időszaka, amely 2001. szeptember 11-én kezdődött, az a pont, amelyhez minden látomásnak, beleértve Isten ítéleteiről szóló látomásokat is, el kell érkeznie, mert az Ő Igéje soha nem vall kudarcot.

Korábbi cikkeinkben kimutattuk, hogy Dániel könyvének első három fejezete a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyali üzenetét ábrázolja. A második fejezet a második angyal üzenete, és ezért a pecsételések időszakában adott második próba szemléltetése. Az első próba az első fejezet volt, és az étkezési próba volt: vajon az ember a mennyei eledelt választja-e, vagy Babilon eledelét. A második fejezetet a Nebukadneccar álmában rejlő elrejtett igazság jelképezte, az állatok képmásáról, amelyek királyságok.

Dániel második fejezete a fenevad képének próbáját jelképezi a száznegyvennégyezer elpecsételése idején, és olyan megértést foglal magában, amely rejtve van, mert Nabukodonozor nem tudott visszaemlékezni az álomra. Olyan elrejtett igazságot jelképez, amely a száznegyvennégyezer történetében nyer feltárást, valamint elrejtett igazságot a Biblia próféciajának ama királyságaira vonatkozóan, amelyeket a kép ábrázol. Élet-halál próbát jelentett Dániel és a három hűséges férfi számára, valamint a káldeus bölcsek számára is, akik a babiloni eledelből ettek.

Ellen White-nak megmutattattott, hogy a fenevad képmása „a kegyelmi idő lezárulta előtt” fog felállíttatni, „mert ez Isten népe számára a nagy próba, amely által örök sorsuk eldől.”

Nabukodonozor rejtett álma ezt a próbát jelképezi. A képmásnak ama rejtett igazsága, amely ezekben a napokban nyert kinyilatkoztatást, amikor már egyetlen látomás beteljesedése sem késik tovább, az, hogy Jézus mint Alfa és Omega a bibliai próféciák királyságaira való első és utolsó utalásokban azonosította, hogy a nyolcadik fenevad a hét közül való.

A Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének nyolcadik fenevada, amely a hét közül való, a pápai hatalom, amely visszahelyeztetett a föld trónjára; és a feltárt, mélyebb rejtett titok az, hogy miközben az Egyesült Államok e nemzetben megalkotja a fenevad képét, egyúttal a nyolcadiknak is a jelenségét fogja képviselni, mivel a hét közül való. Az 1989-ben beköszöntött vég ideje óta számított hatodik elnök, aki az a gazdag elnök, aki a sárkány egész birodalmát felingerelte, 2020-ban halálos politikai sebet kapott a progresszív, woke, liberális globalisták kezétől, miközben a republikánus szarvat meggyilkolta az utcákon a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének ateista fenevada.

Ugyanakkor a harmadik angyal mozgalma 2020. július 18-án halálos sebet kapott a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő ateista fenevad kezétől. E mozgalom laodiceai Hetednap Adventistákból állt, és 2023-ban mint a harmadik angyal filadelfiai mozgalma támasztotta fel. Mindkét szarv megöletett 2020-ban, és mindkét szarv három és fél jelképes nap után áll fel. A fenevad politikai képmásának kialakulása az Egyház és az Állam egyesüléséből áll az Egyesült Államokban, és a fenevad, amelyről az utolsó napokban képmást készítenek, a nyolcadik fenevad, amely a hét közül való. Amikor a képmás-fenevad kialakul az Egyesült Államokban, birtokolni fogja Róma nyolcadik fenevadjának éppen azt a prófétai tulajdonságát.

Amikor a fenevad képmásának próbája beteljesedik az igaz protestáns szarvon, azok, akik felismerik a földi fenevad mindkét szarvában a fenevad képmásának kialakulásához kapcsolódó prófétai igazságokat, örökre elpecsételtetnek Krisztus képmásával. Azok a balga szüzek pedig, akik elfogadták a hiábavaló és hízogató látomást, örökre kialakították magukban a fenevad képmását.

„Ezt látta Ezékiel próféta, amikor ámuló tekintete előtt olyan jelképek tárultak fel, amelyek egy Hatalmat nyilatkoztattak ki, amely felülbírálja a földi uralkodók ügyeit. Az egymást metsző kerekeket négy élőlény mozgatta. Mindezek fölött magasán »egy trón alakja volt látható, amely zafírnak tetszett, és a trón alakja fölött olyasvalaki ült, akinek alakja emberhez hasonlított«. Ezékiel 1:26, RSV.

„A kerekek, oly bonyolultak, hogy első pillantásra kuszaságnak tűntek, tökéletes összhangban mozogtak. Mennyei lények készítették mozgásra azokat a kerekeket. Az emberi események bonyolult alakulása isteni irányítás alatt áll. A nemzetek viszálykodása és zűrzavara közepette Ő, aki a kerubok felett ül, még mindig e föld ügyeit kormányozza. Minden nemzetnek és minden egyénnek Isten helyet jelölt ki az Ő nagy tervében. Ma emberek és nemzetek saját döntésük által határozzák meg sorsukat, és Isten mindent felülrányít, hogy szándékai megvalósuljanak.

„Azok a próféciák, amelyeket a nagy VAGYOK az Ő Igéjében adott, megmutatják nekünk, hol állunk a korszakok egymásutánjában. Mindaz, amit a prófécia a jelen időig előre megjövendölt, nyomon követhető a történelem lapjain, és mindaz, ami még hátra van, a maga rendjében fog beteljesedni.

„Az idők jelei azt hirdetik, hogy nagy és komoly események küszöbén állunk. Világunkban minden nyugtalanságban van. A Megváltó megjövendölte a visszajövetelét megelőző eseményeket: »Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről.... Nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhínségek, dőghalálok és földindulások mindenfelé.« Máté 24:6, 7. Az uralkodók és államférfiak felismerik, hogy valami nagy és döntő jelentőségű dolog készül bekövetkezni — hogy a világ egy roppant válság peremén áll.”

„A Biblia, és egyedül a Biblia ad helyes képet azokról az eseményekről, amelyek már most előrevetik árnyékukat, közeledésük zúgása pedig megrendíti a földet, és az emberek szíve elolvad a félelemtől. „Ímé, az Úr elpusztítja a földet, pusztasággá teszi, felszínét eltorzítja, és szétszórja lakosait.” „Mert áthágták a törvényeket, megszegték a rendelkezéseket, felbontották az örök szövetséget. Ezért átok emészti a földet, és lakosai bűnhődnek vétükért.” Ézsaiás 24:1, 5, 6, RSV.

„Jaj! Mert nagy az a nap, nincs hozzá hasonló; Jákób nyomorúságának ideje ez; de megszabadul abból.” Jeremiás 30:7.

„Mivel az Urat, aki az én oltalmam, a Magasságot tetted lakóhelyeddé, nem illet téged veszedelem, és csapás nem közelít hajlékodhoz.” Zsoltárok 91:9–10.

„Isten nem fogja cserbenhagyni egyházát legnagyobb veszedelmének órájában. Szabadulást ígért. Országá alapelveit mindenki tiszteletben fogja tartani a nap alatt.” Historical Sketches 277–279.

„Az emberi események bonyolult játéka” volt az, amit Ezékielnek a Szentek Szentjéről adott látomásában az egymásba fonódó kerek szemléltettek a pecsételések idején. Ezek az események isteni irányítás alatt állnak, mert ezek az események Isten Igéje valamennyi látomásának beteljesedései, amelyek végső és tökéletes hatásukat a pecsételések idején érik el. Van egy „hang”, amely „egy döbbenetes válságot” azonosít, amelynek megvalósulása „küszöbén áll a világ”. Ez a „hang” azt idézi elő, hogy „megrendül a föld, és az emberek szíve elcsügged a félelemtől”. Mind a föld megrendülése, mind pedig az, hogy az emberek szíve elcsügged a félelemtől, a hetedik és végső trombita hangjának jelképei, amely a harmadik jaj.

A nemzeteknek a harmadik jaj iszlámja által való felingerlése olyan, mint a vajúdo asszony, s így egy növekvő, fokozódó válságot jelképez. Ez a fokozódó válság 2001. szeptember 11-én kezdődött; és 2023. október 7-én a következő szélsőséges szülési fájdalom csapott le, és mivel Isten Igéje soha nem vall kudarcot, a következő szülési fájdalom igen hamar eljön, és még pusztítóbb lesz. Még mindig városban élsz?

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„A próféta számára a kerék a keréken belül, valamint a hozzájuk kapcsolódó élőlények megjelenése mind bonyolultnak és megmagyarázhatatlannak tűnt. Ám a kerekek között meglátszik a Végtelen Bölcsesség keze, és munkájának eredménye a tökéletes rend. Minden egyes kerék, Isten kezétől irányítva, tökéletes összhangban működik minden más kerékkel. Megmutattattott nekem, hogy az emberi eszközök hajlamosak túlságosan nagy hatalomra törekedni, és megpróbálják maguk irányítani a munkát. Módszereikből és terveikből túlságosan kihagyják az Úr Istent, a Hatalmas Munkást, és nem bíznak rá mindent a munka előrehaladásával kapcsolatban. Senki ne képzelje akár egy pillanatra sem, hogy képes igazgatni azokat a dolgokat, amelyek a nagy VAGYOK-hoz tartoznak. Isten gondviselésében utat készít, hogy a munkát emberi eszközök végezhessék el. Ezért minden ember álljon meg kötelességének helyén, hogy elvégezze a rá eső részt ebben az időben, és tudja, hogy Isten az ő tanítója.” Testimonies, 9. kötet, 259.